

STENOGRAMA
ședinței Senatului din 6 aprilie 2022

SUMAR

1.	Întrebări și interpelări.	2
2.	Declarații politice.	18

S T E N O G R A M A
ședinței Senatului din 6 aprilie 2022

Ședința a început la ora 9.47.

Lucrările ședinței au fost conduse de domnul Virgil Guran, vicepreședinte al Senatului, asistat de domnul Ion Mocioalcă și domnul Sorin Lavric, secretari ai Senatului.

Domnul Virgil Guran:

Bună dimineața, stimați colegi!

Declar deschisă sesiunea de întrebări, interpelări de astăzi, 6 aprilie 2022, conducerea fiind asigurată de subsemnatul, senator Virgil Guran, vicepreședinte al Senatului, asistat de domnul senator Ion Mocioalcă și domnul senator Sorin Lavric, secretari ai Senatului.

Conform programului aprobat, timpul alocat pentru sesiunea de întrebări, interpelări este de 60 de minute, repartizat pe grupurile parlamentare potrivit ponderii acestora.

Invit la microfon pe doamna Georgescu Laura.

Doamna Laura Georgescu:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Întrebare adresată domnului Sorin Cîmpeanu, ministrul educației.

Obiectul acestei întrebări: „Noua structură a anului școlar”.

Stimate domnule ministru,

La începutul săptămânii trecute, ați declarat că s-a ajuns la un „consens care este confirmat nu numai de către experții în științele educației din România, ci de către orice expert care are un minimum de cunoștințe de pedagogie modernă”. Am citat din declarația dumneavoastră privind noua structură a anului școlar, dată în urma discuțiilor cu reprezentanții elevilor, părinților și profesorilor, discuții care au vizat împărțirea pe module de învățare de 6, 7 sau 8 săptămâni, cu module de repaus. Prin urmare, nu vor mai exista semestre. Acestea vor fi înlocuite cu cinci module de învățare care vor fi alternate cu vacanțe, iar tezele vor fi înlocuite cu evaluări standardizate. O altă noutate pentru viitorul an școlar este o „vacanță mobilă” de o săptămână, care va putea fi luată în una din săptămânile din luna februarie.

Conform ordinului de ministru publicat în cursul zilei de luni, anul școlar 2022 – 2023 va începe pe data de 5 septembrie cu primul modul de învățare, iar o primă vacanță va fi luată pe data de 22 octombrie de toți elevii. Modulul al doilea de învățare se va desfășura până în preajma sărbătorilor de iarnă, după care va fi cea de a doua vacanță, în perioada 23 decembrie 2022 – 8 ianuarie 2023. Astfel, modulul 3 va începe pe 9 ianuarie. Modulul 4 se va încheia în preajma sărbătorilor pascale, cu

o vacanță planificată pentru perioada 7 – 18 aprilie 2023. După această vacanță, urmează modulul 5, și ultimul, care se derulează până în data de 16 iunie. Cea de-a 5-a vacanță este și cea mai mare – care ar urma să înceapă pe 17 iunie până în prima dată de luni, din prima săptămână a lunii septembrie.

În ceea ce privește tezele semestriale, este posibil a se renunța la ele și a se introduce două evaluări pe parcurs, la începutul și la finalul anului școlar.

Ținând cont de aceste aspecte, vă rugăm să ne precizați:

- Când sunt programate discuțiile cu partenerii de dialog social privind noile modalități de evaluare și când va fi revizuit Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar?

- Cum intenționați să structurați evaluarea continuă a elevilor?

- Considerați că aceste modificări vor conduce la performanță?

Vă mulțumesc.

Solicite răspuns scris.

Cu deosebit respect, Laura Georgescu, senator PSD de Galați.

Vă mulțumesc.

Domnul Virgil Guran:

Vă mulțumesc.

Îl invit la microfon pe domnul senator Mureșan Claudiu-Marinel.

Domnul Claudiu-Marinel Mureșan:

Vă mulțumesc frumos, domnule președinte.

Doamnelor și domnilor senatori,

Interpelarea este adresată ministrului sănătății, domnul Alexandru Rafila, tema fiind: „Dotările din secțiile ATI de neonatologie din spitalele din România”.

Domnule ministru,

Am vizitat de curând Secția de neonatologie din cadrul Spitalului Județean Sibiu și Spitalul „Marie Curie” din capitală și am văzut cum medicii fac, realmente, minuni încercând să rezolve probleme grave cu o infrastructură care le asigură doar jumătate din capacitatea necesară.

Îmi doresc ca prin prezenta interpelare să vă transmit îngrijorarea medicilor neonatologi și a noastră, a tuturor, cu privire la infrastructura din dotarea secțiilor de neonatologie.

Din cauza numărului insuficient de paturi ATI, medicii sunt puși în situația de a refuza solicitări de internare venite și de la alte spitale din regiune. Asta înseamnă, practic, domnule ministru, să refuzi dreptul la viață al unor persoane, al unor ființe umane. Criza paturilor ATI este o realitate tristă, cu care ne confruntăm la nivelul întregii țări, în timp ce lista de așteptare a bebelușilor cu

afecțiuni grave crește pe zi ce trece. Aceste liste negre de așteptare există mereu și asta face ca, de prea multe ori, cei aflați pe aceste liste să piardă lupta cu viața, începută atât de devreme.

Realitatea ne arată că, anual, zeci de copii care încep o luptă prematură cu viața se sting pentru că pur și simplu nu găsesc un pat liber la ATI sau pentru că nu există o ambulanță care să asigure transportul și tratamentul de urgență al mamei însărcinate sau copilului nou-născut cu probleme de sănătate. Cu titlul de exemplu, domnule ministru, în ultimii ani, din 367 de cereri de transfer venite de la spitalele din toată țara către Spitalul „Marie Curie” din capitală, 62 de suflete s-au stins, domnule ministru, din cauză că au ajuns prea târziu sau nu au mai ajuns deloc la ATI în spitale. Aceste cazuri tragice, din păcate, fac parte din realitatea tuturor spitalelor, pentru că numărul total de paturi ATI pentru copiii nou-născuți este de doar 300, în timp ce nevoia este de 600.

În ceea ce privește unitățile mobile de terapie intensivă neonatală de nivel III, din păcate, România stă foarte prost și la acest capitol. Transportul copiilor nou-născuți sau al femeilor gravide cu echipamente specifice este aproape inexistent în România, iar din datele pe care le dețin, avem doar două astfel de ambulanțe. Doar ca exemplu, spitalele din Republica Moldova au în dotare astfel de echipamente specifice încă din anul 1978.

Este realmente obligatoriu să dotăm fiecare centru regional cu astfel de unități care ar permite transportul în siguranță al pacienților speciali. Avem instrumentul numit PNRR, trebuie doar să-l punem în aplicare și să contribuim în acest fel la extinderea capacității infrastructurii spitalicești. Acum, putem să dotăm spitalele cu 120 de paturi adiționale, inclusiv infrastructură și echipamente aferente, să dotăm cu echipamente medicale adecvate alte 90 de paturi existente și să îmbunătățim programul de screening.

Domnule ministru,

Renumitul medic neonatolog român, doctorul Cătălin Cârstoveanu, un om care și-a dedicat întreaga carieră acestor suflete, a spus în felul următor: „Copiii au prea multe nevoi și prea puțini oameni care să lupte pentru ele.” Haideți, domnule ministru, să-l contrazicem și să schimbăm aceste statistici înfiorătoare ale mortalității în rândul nou-născuților din România. Acum, avem o șansă mare de a crește numărul celor care pot fi salvați, prin Programul național de redresare și reziliență în care sunt alocate peste 80 de milioane de euro pentru investiții în infrastructura destinată pacientului critic neonatal.

Să știți, domnule ministru, că românii nu au să ne ierte dacă ratăm aceste ținte. Au fost identificate 69 de spitale și institute care ar beneficia de această măsură. Gândiți-vă doar câte suflete ar putea fi salvate.

Trag acest semnal de alarmă motivat fiind de numeroasele semnale venite din partea personalului medical care se confruntă cu lipsa condițiilor corespunzătoare în îndeplinirea obligațiilor

medicale pentru a asigura monitorizarea stării de sănătate a nou-născuților și intervențiile medicale necesare menținerii lor.

În consecință, domnule ministru, vă solicit să-mi transmiteți în scris care este stadiul de implementare și de îndeplinire a condițiilor asumate în vederea atragerii finanțărilor prin Programul național de redresare și reziliență mai sus-menționate.

Vă mulțumesc.

Claudiu Mureșan, senator de Sibiu, Circumscripția nr.34.

Mulțumesc frumos, domnule președinte.

Domnul Virgil Guran:

Și eu mulțumesc.

Îl invit la microfon pe domnul senator Negoii Remus.

Domnul Eugen-Remus Negoii:

Mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Interpelarea de astăzi este adresată domnului ministru Alexandru Rafila, pe tema: „Situația medicilor de la Spitalul Clinic de Boli Infecțioase Constanța”.

Spitalul Clinic de Boli Infecțioase Constanța a trecut, așa cum bine știți, prin momente tragice. Incendiul devastator din 1 octombrie 2021, în urma căruia au rezultat pierderi de vieți omenești, dar și pierderea funcționării acestui spital vital pentru municipiul Constanța și nu numai. S-au împlinit 6 luni de la acest groaznic accident și spitalul încă nu este funcțional. Nu este deschis!

Vizita dumneavoastră din luna ianuarie 2022 v-a arătat imaginea dezastrului în care se află spitalul, dar și momentele extrem de grele prin care au trecut cei care lucrează acolo. Ați promis atunci că totul se va rezolva.

Tragedia nedeschiderii spitalului se suprapune cu o alta: începând cu data de 1 aprilie 2022, o parte a personalului care a fost angajat în Spitalul Clinic de Boli Infecțioase Constanța nu mai are loc de muncă. Este vorba despre medici și asistente care au lucrat în cele mai grele condiții, până la epuizare, care au făcut față, în condiții de stres imens, valurilor pandemiei de COVID, care au muncit în condiții precare, riscându-și permanent sănătatea lor și a familiilor lor, riscându-și chiar viețile.

Cu toate acestea, acești oameni nu mai au contracte de muncă începând cu 1 aprilie. Nu este o păcăleală, din păcate! Este o realitate crudă a unui sistem medical care pune un preț prea mic pe oamenii care au luptat în linia întâi cu virusul ucigaș și care sunt marginalizați acum, din păcate.

Ținând cont de aceste considerente, vă rog să-mi răspundeți cu celeritate la următoarele întrebări – și, bineînțeles, să și rezolvăm:

- Ce demersuri ați întreprins pentru a rezolva situația persoanelor angajate pe perioada pandemiei cărora le-au expirat contractele?

- Cum vă veți implica în procesul de redeschidere a Spitalului Clinic de Boli Infecțioase Constanța, ținând cont că termenul la care trebuia redeschis – 1 decembrie 2021 – a trecut de foarte mult timp, iar constanțenii sunt privați de un spital crucial pentru sănătatea lor?

Vă mulțumesc.

Aștept răspuns scris pe adresa de e-mail remus.negoii@senat.ro.

Senator Remus Negoii

Domnul Virgil Guran:

Mulțumesc, domnule senator.

Are cuvântul doamna senator Diana Iovanovici-Șoșoacă.

Doamna Diana Iovanovici-Șoșoacă:

Vă mulțumesc frumos.

Interpelarea mea de astăzi este adresată domnului Nicolae-Ionel Ciucă, prim-ministrul României, domnului Adrian Căciu, ministrul finanțelor, domnului Marian-Cătălin Predoiu, ministrul justiției, domnului Florin Marian Spătaru, ministrul economiei, domnului Lucian Nicolae Bode, ministrul afacerilor interne, domnului Attila-Zoltan Cseke, Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, domnului Dan Vilceanu, Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene.

Obiectul întrebării: „Combinatul de Oțeluri Speciale Târgoviște”.

Stimați domni miniștri,

În planurile de dezvoltare trasate de comuniști, județul Dâmbovița trebuia industrializat. Printr-o hotărâre a Consiliului de Miniștri, este înființată, ca pilon principal pentru întreaga zonă, „Uzina de Oțeluri Aliate”, în august 1970.

Din 1975, comuniștii adaugă secții noi mastodontului, iar uzina devine Combinatul de Oțeluri Speciale Târgoviște. Cei peste 10 000 de angajați produc oțeluri aliate și înalt aliate pentru industria civilă și de apărare. În anii '80, trec la producția oțelurilor nucleare, folosite la construcția Centralei de la Cernavodă.

În 1990, prin hotărâre de Guvern, COS Târgoviște devine societate comercială pe acțiuni. Noua firmă, aflată în subordinea Ministerului Metalurgiei, preia patrimoniul fostului combinat. După 30 de ani de directive, trebuie să se conducă singură, fără linie de partid.

Instalațiile din România erau, marea majoritate, instalații învechite și chiar acolo unde instalațiile erau performante din punct de vedere tehnologic, din punct de vedere al mediului, existau carențe substanțiale, cel puțin asta afirma conducerea uzinei.

În primii ani de democrație, COS supraviețuiește cu greu. Lipsa directorilor cu experiență în economia de piață și taxele de export mari duc la vânzarea produselor cu prețuri modeste. Principalii beneficiari rămân statele ex-sovietice și cele din Orient.

În 1993, după semnarea Acordului de asociere cu Uniunea Europeană, restructurarea siderurgiei este dictată de la Bruxelles: România trebuia să-și reducă, în următorii 15 ani, capacitatea de producție de la 14 milioane de tone la 2 milioane de tone de oțel anual. Planul trebuia pus în aplicare prin „distrugerea fizică a instalațiilor, astfel încât să nu poată fi repuse în funcțiune”. În schimb, Uniunea ne lasă să exportăm fără taxe în statele comunitare. Ce să mai exporti, dacă ești obligat să distrugi?

Măsurile impuse de Bruxelles sunt îndeplinite. Până la finalul anilor '90, producția este redusă.

Pe plan național, restructurarea are alte consecințe. Situația mai degrabă s-a agravat decât s-a îmbunătățit, pentru că, pe parcurs, consumul intern a scăzut, au apărut supracapacități. Asta înseamnă că marile combinate: Sidex Galați, Siderurgica Hunedoara, CS Reșița, Industria Sârmei Câmpia Turzii, COS Târgoviște și Siderca Călărași, au lucrat, dar nu au avut cui să vândă.

În anii 2000, politica de stat se schimbă. Garanțiile guvernamentale pentru investiții sau aprovizionare și ștergerea datoriilor sunt măsurile luate pentru a menține liniștea socială. Nu mai era nevoie ca, alături de mineri, să mai existe și o altă forță socială care să impună schimbări politice.

În 10 ani, sub Guvernele Nicolae Văcăroiu, Radu Vasile, Victor Ciorbea, Mugur Isărescu și Adrian Năstase, cele șase combinate siderurgice din România primesc ajutoare de 1,2 miliarde de euro. Politicienii vremii vorbesc despre „gaura neagră” a economiei românești, fabrici de care statul trebuie să scape.

Sub Guvernul Năstase, în 2001, vânzarea întreprinderilor metalurgice intră în linie dreaptă. Executivul își angajează răspunderea în fața Parlamentului, Guvernul va privatiza totul în ritm accelerat. Printre angajamente se află și vânzarea fabricilor păguboase cu prețul simbolic de un euro.

În baza legii asumate de Guvern, Fondul Proprietății de Stat, sub conducerea lui Ovidiu Mușetescu, întocmește o listă cu fabricile care trebuie privatizate de urgență. Teoretic, erau doar fabrici în declin. Practic, în document au fost incluse și societăți considerate viabile. Printre ele, și Combinatul de Oțeluri Speciale de la Târgoviște.

La finalul anului 2000, întreprinderea avea profit de jumătate de milion de dolari. Cu o linie de producție proaspăt re tehnologizată, uzina producea osii pentru trenuri de viteză și palete de turbină pentru compania General Electric. Combinatul găsisse piețe de desfacere în Germania, Italia, Anglia și Portugalia.

În 2002, Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului, succesoarea FPS, hotărăște vânzarea combinatului de la Târgoviște. În conducerea uzinei sunt numiți: doi consilieri de-ai premierului Adrian Năstase, unul al șefului AVAS și deputatul PDSR Ana Gheorghe. La scurt timp,

Combinatul de Oțeluri Speciale face galopant datorii și devine păgubos pentru buget. A existat un interes să aducă în pierdere unități de stat ca să poată fi privatizate la un preț mai scăzut.

„Datoriile au fost artificiale, pentru că regiile de stat s-au constituit ca instrumente politice, pentru că lângă prețurile foarte mari ale fluidelor energetice percepeau penalizări de întârziere, dar și majorări.”, spune Ionel Marcel, fost director tehnic al COS Târgoviște.

Societatea se transformă într-o gaură neagră și e potrivită pentru lista întreprinderilor bune de vândut. Pentru alegerea investitorului, AVAS pune o singură condiție: minimum 5 ani de experiență în domeniu. Se înscriu în lupta pentru pachetul majoritar două firme: Erdemir România SRL, parte a Erdemir Grup, cel mai mare producător de oțel din Turcia, și off-shore-ul elvețian Conares Trading, cu legături în siderurgia rusească. Și-au exprimat intenția pentru privatizarea combinatului și firme consacrate din Italia, din Germania, chiar și Sheffield-ul din Anglia.

Guvernării de la București au hotărât că vor veni rușii, care au afirmat că dețin fonduri în băncile elvețiene.

În august 2002, este perfectat contractul de privatizare. 76,7% din acțiunile Combinatului de Oțeluri Speciale Târgoviște sunt vândute cu 2 027 000 de dolari, în timp ce unii specialiști susțin că Ucraina ar fi vândut un combinat similar la 15 miliarde de dolari. Contractul este semnat. Erdemir România SRL este descalificată, iar Conares Trading, societate fără experiența solicitată în domeniu, devine proprietar majoritar al COS Târgoviște în urma unei negocieri directe.

Conares Trading era un off-shore înființat cu câteva luni înainte de privatizare în cantonul Zug, din Elveția, de rusul Vladimir Iorich, apropiat al oligarhului Igor Ziuzin, patron al Grupului Mechel. Ziuzin este unul dintre cei mai puternici miliardari din Moscova. Presa internațională susține că și-a ridicat imperiul industrial sub protecția Kremlinului postsovietic.

Imediat, o parte din acțiunile Conares Trading ajung la Mechel International Holdings, casa de comerț a Grupului Mechel, și, astfel, combinatul devine oficial parte a gigantului rus.

Erau în curtea combinatului circa 15 000 de tone de produse și creanțe, bani de încasat de la diverși beneficiari, cam 500 – 600 de miliarde de lei.

Prin contractul de privatizare, secretizat și la această oră, datoriile către furnizorii de curent și gaz sunt eșalonate pe o perioadă de 5 ani. Mechel este scutit și de la plata majorărilor și penalităților aferente. În contrapartidă, investitorul este obligat să nu vândă, timp de 5 ani, activele societății, să respecte contractul colectiv de muncă și să facă investiții tehnologice și de mediu de 20 de milioane de dolari.

Ajutoare de la stat vin și în anii următori. Între 2003 și 2004, combinatul primește, prin hotărâre de Guvern, 67,7 milioane de dolari, de cinci ori mai mult decât promise între '90 și momentul privatizării, 2002.

În 2003, Grupul Mechel își întărește poziția în România, cumpără Combinatul de Sârmă de la Câmpia Turzii cu 27,2 milioane de euro. Condițiile sunt aproape aceleași ca la Târgoviște: investiții de 20 de milioane de euro în schimbul ștergerii unei datorii de 58 de milioane de dolari, de opt ori mai mult decât ajutorul oferit din '89 până la privatizare.

La 6 luni de la preluarea Combinatului de la Câmpia Turzii, la Registrul Comerțului este înregistrată, de același off-shore elvețian Conares Trading, firma Mechel Casa de Comerț, administrată de Oleg Shvedakov. SRL-ul își deschide puncte de lucru la Câmpia Turzii și la Târgoviște și devine unicul exportator al produselor celor două combinate. Mecanismul pus la punct de casa de comerț asigură profitul doar într-un singur sens, către Rusia, și se bazează pe așa-numitele prețuri de transfer.

Cu toate că ambele combinate sunt monitorizate de stat, Mechel încalcă înțelegerea de privatizare inițială și reduce numărul angajaților. Doar în cazul uzinei de la Târgoviște sunt dați afară 1 000 de oameni, în trei ani de la privatizare.

La începutul lui 2005, la Târgoviște este numit director general, de către Moscova, Shmyga Viatcheslav, directorul Diviziei Metalurgice Europa de Est a Mechel. Urmările se văd imediat. În anul 2005, a fost oprită Oțelăria. În același timp, a fost oprită și Secția de forjă. România, încet-încet, a pierdut piața oțelurilor speciale, respectiv a celor inoxidabile.

Sub mandatul lui Shmyga Viatcheslav, aprovizionarea cu materii prime se face doar cu știința companiei mamă din Rusia. Prețurile de achiziție sunt, în unele cazuri, mai mari cu până la 50% decât cele ale pieței, conducerea cumpără materie primă, deși nu are piață de desfacere pentru produse. Investiția în fier vechi se dovedește o afacere proastă de două ori, pentru că, o dată cu venirea crizei, prețul materiei prime se prăbușește.

Printre firmele folosite pentru decapitalizarea combinatului, un loc aparte îl ocupă off-shore-ul austriac MTC – Mineral Trading Company. Prin intermediul lui, fabrica achiziționează feroaliaje de la mai multe companii ucrainene.

Pe circuitul financiar mai sunt interpuși și societăți înregistrate în Statele Unite și în paradisurile fiscale din Belize și Insulele Virgine Britanice. Afacerile prin intermediul interpușilor au făcut ca fabrica să înregistreze pierderi; în mandatul lui Shmyga Viatcheslav pierderile totale însumează 20 de milioane de euro.

Tot pe timpul lui Shmyga Viatcheslav, în 2007, statul încetează monitorizarea postprivatizare.

Treptat, au început să preia din combinat ceea ce le lipsea lor, în speță, tehnologie și utilaje. Au fost relocate utilaje, dar așa a decis acționarul, care era stăpânul.

Forja de Blocuri și Bare era singura instalație certificată NATO din Europa de Est și care se încadra în categoria capacităților speciale prevăzute de Legea privind pregătirea în caz de război. Practic,

făcea țevi de tun. La nivelul lui 1988, se investise în aceasta cam 100 de milioane de dolari. N-a apucat să funcționeze. Nici măcar faza de probe nu a fost încheiată. A fost dezmembrată, împachetată, dusă în Ucraina. Muncitorii români au fost duși în Ucraina pentru a-i instrui pe muncitorii de acolo.

Utilajul dispare din combinat în 2008 și ajunge în Rusia, la Uzina Mechel din Chelyabinsk, o zonă puternic industrializată, cunoscută drept „Tankograd” în perioada celui de-Al Doilea Război Mondial. Aici a fost locul de naștere al celebrului tanc T-34, cu care Rusia a câștigat ofensiva împotriva Germaniei naziste.

La momentul respectiv, conducerea Mechel România își motiva deciziile de management astfel: „Cererea pentru produse forjate de pe piața românească și piețele europene s-a diminuat semnificativ.”

Tot în 2008, înainte ca efectele crizei financiare să afecteze Europa și în ciuda previziunilor directorilor, combinatul de la Târgoviște înregistrează un profit de 40 de milioane de euro. Mechel decide să se extindă în România.

În aprilie, cumpără, cu 142 de milioane de euro, de la societatea WBS din Italia, Uzina de Sârmă și Plase Ductil Steel Buzău, cu tot cu punctul de lucru de la Oțelul Roșu. Tranzacția intră în vizorul Consiliului Concurenței. Pentru că rușii erau proprietari și ai Combinatului de Sârmă de la Câmpia Turzii, erau suspecți de monopolizarea pieței. Evident că nu s-a întâmplat nimic, în câteva luni, totul a fost aprobat.

În același an, în Rusia, patronul Mechel, oligarhul Igor Ziuzin, este acuzat de Vladimir Putin că ar fi practicat prețuri mai mici la export decât pe piața internă și că nu a plătit taxele aferente tranzacțiilor.

În februarie 2010, Mechel se extinde din nou. Cumpără, prin off-shore-ul din Cipru, Laminorul Brăila. Pentru combinatul înființat în 1923, Mechel plătește 9,4 milioane de euro. Rușii ajung să dețină, în plină criză economică, cinci combinate metalurgice din România. Toate cele cinci întreprinderi încep restructurări masive. Datoriile către bugetul de stat cresc, iar salariații ies în stradă.

Pe fondul protestelor virulente, în septembrie 2012, Guvernul cere AVAS verificarea contractelor de privatizare de la Târgoviște și Câmpia Turzii. Concluzia cercetărilor: Mechel și-a respectat angajamentele asumate în momentul cumpărării.

La finalul lui 2012, Mechel oprește întreaga activitate de la Câmpia Turzii, Târgoviște și Brăila. În același an, ANAF trece la executarea silită împotriva COS Târgoviște pentru datorii de peste 10 milioane de euro. Cu câteva zile înainte de Crăciunul din 2012, active de la Câmpia Turzii sunt puse gaj pentru un împrumut de 50 de milioane de euro. Mechel Câmpia Turzii primește banii împrumut de la un off-shore (parte a companiei mamă, Mechel International Holding) înregistrat în Elveția.

După doar două luni, Mechel anunță vânzarea tuturor combinatelor românești ca parte a „strategiei actualizate a Mechel, care este îndreptată către dezvoltarea direcțiilor de producție cheie vânzarea businessurilor non-profit”.

Pentru cele cinci combinate metalurgice Mechel primește 52 de euro. Cumpărătorul este societatea românească Invest Nikarom S.R.L., cu capital social de 99 000 de lei și cu sediul într-un apartament de 3 camere din București. În fapt, în spatele SRL-ului cu nume românesc sunt tot cetățeni ruși apropiați Mechel. Vânzarea combinatului de la Târgoviște a fost făcută cu 4 zile înainte de a fi anunțată public.

Pachetul de 86,6% din acțiuni al Mechel Târgoviște ajunge la Mazur Investments, un off-shore înființat la Nicosia în iulie 2012. În aceeași zi, off-shore-ul cipriot și, implicit, combinatul, sunt preluate de S.C. Invest Nikarom SRL. Societatea e deținută de rușii Svetlana și Oleg Chumachov, părinții fostului reprezentant al Mechel România, Olga Chumachova.

În 19 februarie 2013, ziua în care Mechel anunță vânzarea către Invest Nikarom, avocații combinatului de la Târgoviște cer Tribunalului Dâmbovița, intrarea fabricii în insolvență. Administrator special este numit Oleg Shvedakov, fostul administrator al Mechel Casa de Comerț S.R.L., firmă care a intermediat toate exporturile din România în ultimii ani. În primele două luni, Oleg Shvedakov semnează deciziile de concediere a 500 de salariați. Rușii cer insolvența și pentru restul combinatelor.

Datoriile combinatelor ajung la jumătate de miliard de euro, mare parte la bugetul de stat. Pe lista creditorilor, cea mai mare datorie o înscrie o companie din Brașov – specializată în colectare de fier vechi, demontarea sau dezasamblarea mașinilor și echipamentelor scoase din uz –, Silnef S.R.L.

Silnef S.R.L. se laudă cu demolarea unor secții din Rafo Onești, Tractorul Brașov, Rulmentul Brașov sau Nitramonia Făgăraș. Societatea este controlată de omul de afaceri Silviu Strejuț și este cercetată de DNA într-un dosar de evaziune fiscală de peste un milion de euro prin comercializarea de fier vechi.

După preluarea combinatelor, Invest Nikarom reia producția la Târgoviște și Buzău cu mână de lucru redusă la minimum.

Primii care au primit 3,5 milioane dintr-un fond destinat de Uniunea Europeană dezamorsării efectelor globalizării și dispariției unor ramuri economice la nivel european... au fost... date către Câmpia Turzii, care trebuie să se pregătească în alte domenii și să înceapă noi afaceri. Banii acoperă, paradoxal, nu numai efectele globalizării, ci și pe cele produse de administrarea păguboasă. La fel ca în cazul combinatului de la Târgoviște.

COS Târgoviște, aflat de aproape 8 ani în insolvență, este singurul producător de oțel-beton cu ciclul complet din România. Compania s-a aflat în portofoliul grupului rus Mechel și este controlată în prezent de către off-shore-ul cipriot Mazur Investments Limited, cu peste 86% din acțiuni.

Autoritățile locale au primit asigurări din partea colosului metalurgic Beltrame că la COS Târgoviște va fi pompată o sumă de până la 500 de milioane de euro. Investițiile vor viza re tehnologizarea actualelor facilități de producție, cum ar fi Oțelăria sau Laminorul, care vor „înghiți” aproximativ 15-17 milioane de euro anual. La acestea, s-ar adăuga o investiție într-o oțelărie nouă, în valoare de aproximativ 300 de milioane de euro.

La acest moment, vânzarea către italienii de la Beltrame este contestată de Liberty Galați, principalul contracandidat. Baronul oțelului, Sanjeev Gupta, proprietarul GFG Alliance (Gupta Family Group), care deține și combinatul Liberty Galați din România, are însă probleme în acest moment. Parchetul din Paris a deschis, spre finalul anului trecut, o anchetă privind suspiciuni de „utilizare abuzivă a activelor corporative” și de „spălare de bani” în cadrul conglomeratului său, GFG Alliance. Printre faptele imputate se numără dispariția misterioasă a unui împrumut garantat de stat de 18 milioane de euro într-un cont din Germania.

Beltrame Group, companie ce activează în industria oțelului de peste 120 de ani și deține filiale în Italia, Franța, Germania, România și în America de Sud, fiind lider european în producția de bare și profile laminate comerciale, a oferit 38,3 milioane de euro pentru activele COS Târgoviște. Planul de reorganizare, modificat și completat, votat de creditorii a fost respins de instanță... astfel că... prevedea „începerea de urgență a procedurii de vânzare prin licitație publică a activului funcțional COS Târgoviște prin transfer de active”.

Consiliul Concurenței a autorizat preluarea activelor Combinatului de Oțeluri Speciale Târgoviște de italienii de la Beltrame, pentru suma de 38,3 milioane de euro fără TVA.

Falimentul COS Târgoviște a fost pronunțat în prima instanță la finalul lunii iunie a anului trecut, la cererea companiei Distribuție Energie Electrică România, la care cel mai mare acționar este statul român, prin Ministerul Energiei, cu peste 48% din acțiuni. Decizia de faliment a fost însă suspendată între timp.

În acest context, Beltrame pregătește o strategie de marketing care prevede promovarea unui brand de oțel „verde”, o noutate în industria siderurgică.

În condițiile în care art.136 din Constituția României menționează că proprietatea publică este inalienabilă și nu poate face obiectul înstrăinării, astfel că nu exista posibilitatea vânzării acestui mamut, vă adresez următoarele întrebări:

1. Vă solicit să-mi puneți la dispoziție contractele de privatizare ale COS Târgoviște în integralitate, inclusiv clauzele care nu sunt publice, precum și actele care au stat la baza întocmirii contractelor de privatizare.

2. Vă solicit să-mi comunicați echipa de juriști care a redactat aceste contracte, precum și echipa de negociatori din partea României și a cumpărătorilor.

3. Vă solicit să-mi comunicați baza legală și constituțională care a fost avută în vedere la momentul privatizării COS Târgoviște.

4. Având în vedere faptele penale care s-au săvârșit cu privire la privatizarea COS Târgoviște, vă solicit să-mi comunicați care au fost demersurile efectuate de Guvern, ministere, instituțiile implicate pentru cercetarea faptelor penale și tragerea la răspundere a celor care se fac vinovați de distrugerea avutului statului. Câți politicieni au fost anchetați și condamnați în acest caz? Au fost anchetați miniștrii, prim-miniștrii implicați, șefii SRI, precum și reprezentanții companiilor cumpărătoare, cei doi consilieri ai premierului Năstase care au băgat societatea în datorii practic, AVAS și toți ceilalți politicieni implicați?

5. Ce vă reține să demarați și acum cercetări cu privire la privatizarea ilegală și neconstituțională a COS Târgoviște?

6. Vă solicit să îmi comunicați de ce nu ați gândit să finanțați măcar o parte din COS Târgoviște, mai ales raportat la războiul care se desfășoară lângă noi, având un plan de redresare – PNRR, iar bani sunt; o astfel de investiție ar fi fost profitabilă și ar fi ajutat și la crearea de locuri de muncă, mai ales în Târgoviște unde șomajul este la cote alarmante. În loc să plătiți 25 de milioane de euro pe consultanță, nu credeți că ar fi fost mai profitabil să fi redresat industria României, după ce tot partidele dumneavoastră au distrus-o?

7. Vă solicit să îmi comunicați dacă există un raport al Curții de Conturi cu privire la COS Târgoviște și să mi-l comunicați.

8. De ce nu ați transformat datoriile în acțiuni, în condițiile în care ați avut majoritate parlamentară și guverne care ar fi putut să realizeze această transformare prin ajustarea legislației, astfel încât să fie salvată economia României?

9. Care este motivul pentru care echipa de negociatori cu Uniunea Europeană a acceptat distrugerea economiei românești și condițiile de desființare a anumitor ramuri industriale, în timp ce alte țări membre UE nu au fost nevoite să facă aceste acțiuni?

10. Cum este posibil ca SRI să fie implicat în distrugerea economiei naționale și, mai ales, să știe de distrugerea acesteia și nu s-a implicat să o oprească? Câți dintre cei care au condus serviciile de informații ale României, precum și angajații acestora au fost deferiți justiției? Cum aveți de gând să restructurați serviciile secrete, astfel încât să nu ne mai trădeze țara? Ce au făcut serviciile secrete române pentru a apăra avutul statului român și a salva industria României? Care au fost acțiunile SRI

și SIE pentru informarea autorităților cu privire la societățile rusești care au achiziționat COS Târgoviște, deși nu îndeplineau condițiile?

11. Vă solicit să solicitați intervenția Parchetului General, DNA, DIICOT pentru anchetarea acestor vânzări nelegale și neconstituționale. Oricum o voi face eu, dacă nu înțelegeți să o faceți dumneavoastră, urmând să solicit inclusiv anchetarea dumneavoastră pentru că nu ați efectuat aceste demersuri.

Vă mulțumesc.

Solicite răspuns scris și oral.

Senator neafiliat Diana Iovanovici-Șoșoacă

Domnul Virgil Guran:

Mulțumesc.

Are cuvântul domnul senator Costea Adrian.

Nu mai este în sală.

Are cuvântul domnul senator Popa Maricel.

Domnul Maricel Popa:

Domnule președinte de ședință,

Stimați colegi,

Azi voi avea o interpelare adresată Guvernului României, domnului prim-ministru Nicolae-Ionel Ciucă.

„Măsuri urgente pentru stoparea creșterii prețurilor la carburanți”

Domnule prim-ministru,

România a traversat o perioadă foarte dificilă, mai întâi din cauza pandemiei, iar acum războiul din Ucraina afectează economiile tuturor țărilor din Uniunea Europeană și nu numai. Putem afirma, fără să greșim, că, dacă lucrurile nu vor fi tratate cu maximă seriozitate, riscăm să intrăm într-o criză economică fără precedent.

Un exemplu elocvent în acest sens este modul în care a crescut, în ultimii doi ani, prețul carburanților. Înaintea pandemiei, în ianuarie 2020, un litru de carburant costa în jur de 5,3 lei, după ce fusese eliminată supraacciza. Acum, prețul a ajuns la aproximativ 8,5 lei/litru, iar estimările pentru următoarea perioadă de timp sunt și mai sumbre, prognoza fiind că prețul unui litru de carburant va depăși 9 lei, aproximativ doi euro/litru.

Așadar, în numai doi ani, prețul carburanților a crescut cu peste 60%. Știm toți foarte bine că o astfel de creștere galopantă conduce la modificări substanțiale ale prețurilor la aproape toate produsele și serviciile din comerț și industrie și, bineînțeles, la inflație.

Pentru a contracara aceste lucruri, consider că este nevoie de o intervenție rapidă și fermă a Guvernului cu un set de măsuri care să oprească aceste creșteri. Altfel, românii vor ajunge în situația de a nu mai avea resursele financiare necesare pentru un trai decent. Executivul are responsabilitatea de a genera stabilitate și predictibilitate, astfel încât viața românilor să se desfășoare în continuare în parametri normali.

Din acest motiv, vă rog să precizați care este strategia Guvernului cu privire la problema semnalată și care sunt măsurile care vor fi promovate în următoarea perioadă de timp, astfel încât prețul carburanților să nu mai crească?

Cu deosebită considerație, senator de Iași, Maricel Popa.

Cu permisiunea dumneavoastră, pun și întrebarea?

Domnul Virgil Guran:

Vă rog.

Domnul Maricel Popa:

Am o întrebare adresată domnului ministru Marian-Cătălin Predoiu, ministrul justiției, privind „Legea de protecție a avertizorilor pentru integritate”.

Stimate domnule ministru,

La nivel european a fost promovată o Directivă privind protecția persoanelor care raportează încălcări ale dreptului Uniunii Europene, garantând astfel un nivel de protecție ridicat persoanelor care semnalează încălcări ale normelor europene.

Directiva acoperă numeroase domenii de politică, esențiale, ale Uniunii Europene, de la combaterea spălării banilor, protecția datelor, protecția intereselor financiare ale Uniunii, siguranța alimentară și a produselor și până la sănătatea publică, protecția mediului și a securității nucleare. Comisia Europeană încurajează statele membre ca, atunci când o transpun, să extindă domeniul de aplicare al directivei la alte sectoare, pentru a asigura un cadru cuprinzător și coerent la nivel național.

În presa națională au apărut o serie de informații conform cărora Legea privind protecția avertizorilor pentru integritate ar fi trebuit adoptată până la data de 31 martie, acesta fiind unul dintre obiectivele din cadrul Planului național de redresare și reziliență asumat de Guvern – acele jaloane.

Motivat de acest fapt, vă rog să clarificați această problemă și să transmiteți dacă acest lucru este adevărat și care este stadiul în care se găsește în prezent proiectul de lege amintit anterior.

Solicite răspuns scris.

Cu deosebită considerație, senator de Iași, Maricel Popa.

Vă mulțumesc.

Domnul Virgil Guran:

Și eu mulțumesc, domnule senator.

Are cuvântul domnul senator Costea Adrian.

Domnul Adrian Costea:

Vă mulțumesc.

Interpelarea pe care o voi adresa este pentru Ministerul Afacerilor Externe, privind „Acordarea de drepturi minorității române din Ucraina”.

Stimate domnule ministru,

Ca membru al Comisiei pentru politică externă din Senat, salut discursul Președintelui Ucrainei, domnul Volodimir Zelenski, din Parlamentul României.

România trebuie să sprijine Ucraina în rezistența și aspirațiile ei legitime, în condițiile în care suveranitatea și integritatea teritorială îi sunt puse în pericol de invadarea de către Rusia.

Ucraina dorește să adere la Uniunea Europeană. În mod firesc, statutul de „țară candidată” este condiționat de cerințe privind respectarea drepturilor și libertăților fundamentale și a statului de drept.

Din păcate, Ucraina are anume carențe privind îndeplinirea criteriilor politice legate de respectarea drepturilor și libertăților minorității române, pe care autoritățile ucrainene refuză să o recunoască.

Acordarea acestui statut trebuie însoțită de măsuri ferme ale Kievului pentru protejarea drepturilor minorității române din Ucraina.

România trebuie să lege aprobarea acestui statut în Consiliul European de respectarea drepturile minorității române din Ucraina.

Autoritățile din Ucraina refuză să asigure exercitarea drepturilor minorității etnice românești din Nordul Bucovinei, Ținutul Herța, Sudul Basarabiei și Maramureșul Istoric.

Ele nu vor să acorde românilor drepturi minime, discriminându-i.

Statul ucrainean nu-i recunoaște ca români, ci îi numește „moldoveni”, inducând percepția falsă că „moldovenii” ar fi un grup etnic și cultural distinct față de români.

Trebuie ridicată problema încălcării drepturilor românilor și a procesului asimilaționist pe care l-a dezvoltat Ucraina.

Legea educației din această țară limitează drastic dreptul la educație în limba maternă pentru etnicii români, comunitate care numără jumătate de milion.

Se ignoră constant revendicări legitime, precum:

- educația în limba română;
- introducerea limbii române în administrația publică;
- libertatea de a-și practica religia în limba română;

- eliberarea de autorizații de construcție pentru biserici când e implicată Biserica Ortodoxă Română;
- încetarea presiunilor contra liderilor comunităților de români;
- emiterea de programe radio-tv în limba română.

Rada Supremă trebuie să asigure cadrul legislativ care să garanteze protecția drepturilor cetățenilor aparținând minorităților naționale din Ucraina, începând cu etnicii români, acordând atenție deosebită celor lingvistice, să respecte convențiile internaționale relevante, prioritar ar fi Carta europeană a limbilor regionale sau minoritare și Convenția-cadru privind protecția minorităților naționale, cu asistența Comisiei Europene pentru Democrație prin Drept a Consiliului Europei (Comisia de la Veneția) și a Înalțului Comisar pentru Minorități Naționale al OSCE.

Până azi, statul român nu a fost realmente preocupat de încălcarea drepturilor românilor din Ucraina, cu excepția Declarației Parlamentului din 2017 privind Legea educației din statul vecin. Nici Președintele României, nici Guvernul nu ridică această chestiune în relația cu Uniunea Europeană sau Ucraina.

Românii i-au primit cu brațele deschise pe toți refugiații din Ucraina, indiferent de orice considerente etnice sau lingvistice. Ei au dovedit o extraordinară omenie și ospitalitate.

Autoritățile din Ucraina trebuie să manifeste aceeași omenie, acordând deîndată minorității române toate drepturile și libertățile, fără discriminare.

Prin urmare, solicit clarificarea a două aspecte de către domnul ministru.

Domnule ministru,

1. Care este stadiul discuțiilor oficiale dintre România și Ucraina privind situația minorității române din această țară?

2. Ce demersuri a întreprins și ce solicitări ferme și concrete a înaintat, în scris, Ucrainei Ministerul Afacerilor Externe de la București privind respectarea drepturile românilor, astfel încât ei să ajungă cât mai repede la o stare de normalitate în privința drepturilor lor legitime?

Solicit răspuns oral și scris, cu atașarea copiilor după documentele cuprinzând solicitările relevante transmise de partea română părții ucrainene.

Vă mulțumesc.

Senator Adrian Costea

Domnul Virgil Guran:

Mulțumim, domnule senator.

Domnul Adrian Costea:

Și mai am o întrebare.

Domnul Virgil Guran:

Vă rog.

Domnul Adrian Costea:

O întrebare adresată Ministerului Cercetării, Inovării și Digitalizării.

Obiectul acestei întrebări este „Refuzul ministerului de a interveni pentru modernizarea unui site de interes public”.

Stimate domnule ministru,

După cum menționam în interpelarea pe care v-am înaintat-o la începutul lunii martie, site-ul Biblioteca Digitală a Bucureștilor este unul de interes public, deținând o impresionantă bază de documente și publicații digitalizate de Biblioteca Metropolitană, toate acestea alcătuind un bun național.

Am atașat în precedenta interpelare o serie de sugestii privind îmbunătățirea și upgradarea acestui site pe baza unui audit solicitat unor specialiști în IT.

Răspunsul dumneavoastră a fost, din păcate, unul nesatisfăcător: ați invocat că demersul solicitat nu este de competența ministerului pe care îl conduceți. Trebuie să aveți în vedere că Primăria Municipiului București sau Biblioteca Metropolitană nu dețin instrumentele necesare (competențe sau specialiști) pentru modernizarea site-ului digibuc.ro.

Prin urmare, vă adresez întrebarea: există vreo șansă să reconsiderați propunerea din precedenta interpelare?

Cu deosebit respect, senator Adrian Costea.

Vă mulțumesc.

Domnul Virgil Guran:

Mulțumesc, domnule senator.

Dau citire listei senatorilor care au depus întrebări și interpelări în scris:

- doamnele și domnii senatori: Azamfirei Leonard, Bodog Florian, Genoiu Mihail, Mocioalcă Ion, Prioteasa Ion, Humelnicu Marius, Breahnă-Pravăț Ionela-Cristina, Matei Constantin-Bogdan, Bumb Sorin-Ioan, Guran Virgil, Hatos Adrian, Pauliuc Nicoleta, Ioan Raluca-Gabriela, Dragu Anca Dana, Trifan Raoul-Adrian, Dinică Silvia, Boancă Rodica, Aelenei Evdochia.

- iar interpelări, doamnele și domnii senatori: Mocioalcă Ion, Humelnicu Marius, Breahnă-Pravăț Ionela-Cristina, Mirea Siminica, Bumb Sorin-Ioan, Guran Virgil, Pauliuc Nicoleta, Veștea Mihail, Dragu Anca Dana, Trifan Raoul-Adrian, Ivan Dan, Dinică Silvia, Boancă Rodica și Lavric Sorin.

Declar închisă sesiunea de întrebări și interpelări de astăzi.

*

Stimați colegi,

Conform programului aprobat, continuăm cu sesiunea consacrată declarațiilor politice, timpul alocat pentru prezentarea acestora fiind de 60 de minute, repartizat pe grupurile parlamentare potrivit ponderii acestora.

Invit la microfon pe domnul senator Negoii Remus.

Domnul Eugen-Remus Negoii:

Mulțumesc, domnule președinte.

Declarația politică de astăzi se intitulează „Supliciile prin care a trecut Muzeul de Artă Românească Modernă din comuna Topalu, județul Constanța”.

Puțini au auzit, din păcate, de Muzeul de Artă Românească Modernă „Dinu și Sevasta Vintilă” din comuna Topalu, județul Constanța. Este un muzeu cu profil de artă românească modernă.

A fost constituit prin generoasa donație de 228 de lucrări a doctorului Gheorghe Vintilă și ființează în casa părintească a acestui donator, în comuna Topalu. Muzeul de Artă „Dinu și Sevasta Vintilă” este considerat unul dintre cele mai mari și mai reprezentative muzee comunale din țară. Acest statut se datorează valorilor de excepție pe care le oferă spre contemplare vizitatorilor.

Muzeul conține lucrări ale unora dintre cei mai buni artiști contemporani români: Nicolae Grigorescu, Nicolae Tonitza, Ștefan Luchian, Gheorghe Petrașcu, Ion Jalea, Theodor Pallady, Sava Henția, Ion Andreescu, Nicolae Dărăscu, Iosif Iser, Camil Ressu, Dimitrie Paciurea, Corneliu Medrea sau Alexandru Ciucurencu. Numele acestea sunt doar câteva dintre cele ale creatorilor marcanți ai artei noastre naționale care figurează în spațiul acestui muzeu. E impresionant!

Colecția prezintă toți marii creatori din perioada modernă, stăruind asupra celor pe care donatorul i-a îndrăgit și admirat în mod deosebit. Aceștia sunt creatorii din Grupul celor patru, constituit în anul 1925 și alcătuit din pictorii Nicolae Tonitza, Ștefan Dimitrescu, Francisc Șirato și sculptorul Oscar Han, cărora li se adaugă creații de excepție ale pictorilor Theodor Pallady, Gheorghe Petrașcu, Iosif Iser, Camil Ressu, cu lucrări reprezentative pentru arta lor.

În perioada 1962 – 1978 au fost efectuate lucrări de extindere a clădirii în care funcționează și în prezent Muzeul „Dinu și Sevasta Vintilă” Topalu, precum și investiții pentru întreținerea lucrărilor de artă plastică donate. A fost achiziționată aparatură tehnică necesară conservării acestora. După decesul donatorului, în anul 1978, Muzeul de Artă Constanța a inițiat o serie de demersuri pentru transferarea din patrimoniul comunei Topalu a colecției ce a făcut obiectul donației, prin preluarea treptată a lucrărilor și substituirea acestora cu altele, mai puțin valoroase, din patrimoniul acestui muzeu.

Dar pentru că lucrurile bune – nu-i așa? – merită să fie „pedepsite”, s-au gândit unii să revendice moștenirea asupra acestui muzeu și asupra lucrărilor inestimabile. Începând cu anul 2008, au fost aproape 15 ani de stres continuu cauzat de procese aproape interminabile.

Revendicatorii au târât Muzeul de Artă Constanța, tutore al Muzeului de la Topalu, în procese. Au început cu cererea de chemare în judecată înregistrată la 8 august 2008 pe rolul Tribunalului Constanța – Secția civilă. Aceștia au cerut revocarea donației făcute de Gheorghe Vintilă în favoarea

pârâtei, comuna Topalu, prin contractul de donație cu sarcini autentificat de Notariatul Principal de Stat al Regiunii Constanța în anul 1960. Revendicatorii doreau să-i oblige pe pârâți să le predea – cum altfel? – piesele colecției de artă plastică denumită „Colecția de artă plastică «Dinu și Sevasta Vintilă»”.

Acuzele lansate către Muzeul de Artă Constanța au fost demontate pas cu pas. Orice expertiză efectuată, a constatat instanța, relevă faptul că toate operele de artă din muzeu au fost conservate excelent. Nu s-a pus nicio clipă problema ca vreuna dintre opere să fie lăsată de izbeliște. Orice încercare a reclamanților împotriva muzeului a fost demontată de către instanță, de la reclamarea igrasiei pe pereți, la neglijența păstrării lucrărilor de artă expuse. Au existat expertize care au arătat că operele de artă sunt și au fost permanent în siguranță, bine întreținute, într-o clădire care a fost amenajată special ca muzeu.

Rezultatul apărării muzeului, după atâtea probleme cauzate de nenumăratele termene de judecată, este spectaculos. În sfârșit, după atâția ani de incertitudini, colecția minunată din Muzeul de la Topalu, județul Constanța, va rămâne în proprietatea Muzeului de Artă Constanța. Oamenii de acolo, conducerea trecută și actuală a muzeului, și-au sacrificat extrem de mult timp pentru a se apăra, mai ales pentru a apăra un patrimoniu inestimabil, care ar fi putut lua căi neștiute dacă ar fi intrat într-o proprietate incertă.

Tocmai de aceea, oamenii implicați în susținerea colecției, de-a lungul timpului și mai ales în ultima vreme, merită toate felicitările. Au ținut piept unui asalt injust, care, din fericire, a fost respins de către Înalta Curte de Casație și Justiție. Jos pălăria!

Senator USR de Constanța, Remus Negoii

Vă mulțumesc.

Domnul Virgil Guran:

Mulțumesc, domnule senator.

Dau cuvântul doamnei senator Sbirnea Liliana.

Doamna Liliana Sbirnea:

Mulțumesc frumos, domnule președinte de ședință.

Declarația mea de astăzi este „Mesajul președintelui Zelenski în Parlamentul României”.

Domnule președinte,

Doamnelor și domnilor senatori,

După cum este cunoscut, la 4 aprilie 2022 cele două Camere ale Parlamentului României, reunite în ședință comună, au avut ca invitat de onoare, în sistem on-line, din rațiuni, evident, de securitate, în circumstanțele conflictului armat din țara vecină, pe președintele Ucrainei, Volodimir Zelenski.

În mesajul său, liderul de la Kiev a evocat în termeni dramatici distrugerile masive cu care se confruntă țara sa ca rezultat al agresiunii militare a Federației Ruse, a accentuat asupra suferințelor deosebite suportate de populația civilă, context în care a accentuat asupra atrocităților de neimaginat comise asupra unor cetățeni ucraineni recent descoperite la Bucha, localitate de lângă Kiev. A ținut să adreseze mulțumiri României pentru asistența umanitară generoasă și sprijinul masiv acordat refugiaților ucraineni, făcând în același timp un apel pentru implicarea energică a țării noastre, alături de alte state partenere, în efortul de reconstrucție postconflict al Ucrainei.

În acest cadru, doresc să evidențiez referirea specială făcută de președintele Zelenski la cetățenii ucraineni de etnie română din Ucraina, precum și angajamentul reiterat și cu acest prilej de liderul politic de la Kiev privind necesitatea îmbunătățirii situației lor.

Stimați colegi,

Permiteți-mi, în acest context, să-mi exprim satisfacția pentru poziția fermă și coerentă, precum și pentru mesajele pline de substanță transmise de înalții oficiali români prezenți la eveniment, respectiv președinții Senatului și Camerei Deputaților, alături de premierul României. În acest sens, înalții oficiali români, atrăgând atenția asupra faptului că evenimentele sângeroase din Ucraina reprezintă cea mai gravă criză la adresa securității și stabilității internaționale de la încheierea celui de-al Doilea Război Mondial, au condamnat în termeni energici și categorici agresiunea militară nejustificată, neprovocată și ilegală a Federației Ruse împotriva Ucrainei, stat suveran și independent. Au accentuat asupra imperativului încetării imediate a ostilităților și al retragerii necondiționate a trupelor ruse agresoare de pe teritoriul Ucrainei.

În context, aș dori să remarc în mod special apelurile ferme adresate liderului politic de la Kiev de către președintele Camerei Deputaților, respectiv de către prim-ministrul României privind necesitatea îmbunătățirii rapide a situației românilor din Ucraina, similar cu tratamentul acordat, în conformitate cu cele mai exigente standarde europene, cetățenilor români de etnie ucraineană de pe teritoriul țării noastre.

Stimați colegi,

Referitor la dimensiunea umanitară a crizei ucrainene, permiteți-mi, vă rog, să-mi exprim, la rândul meu, solidaritatea deplină față de poporul ucrainean, greu încercat în conflictul sângeros care sfâșie țara, precum și susținerea necondiționată față de sutele de mii de refugiați civili ucraineni și copii obligați să-și caute adăpost sau să tranziteze țara noastră.

Remarc în același timp cu satisfacție și salut călduros mobilizarea exemplară a autorităților române, a organizațiilor civice, a organizațiilor neguvernamentale, precum și a simplilor cetățeni, care, după propriile resurse și posibilități, au înțeles să acorde asistență sau să dea o mână de ajutor

refugiaților ucraineni. Evidențiez în mod special în acest context crearea unui hub umanitar la Suceava, inclusiv prin bunele oficii și asistența unor instituții internaționale specializate precum Înaltul Comisariat ONU pentru Refugiați, cărora li se adaugă instituții europene, precum și o serie de state partenere.

Salut în același timp inițiativa Ministerului Educației de a oferi posibilitatea miilor de copii ucraineni refugiați în țara noastră de a studia în limba maternă, în școlile cu predare în limba ucraineană existente în România, iar în cazul populației mai de vârstă universitară, acces gratuit în universitățile românești.

Nu în ultimul rând, dați-mi voie să-mi exprim, alături de ceilalți colegi care au făcut-o deja, totala indignare și repulsie pentru crimele oribile și atrocitățile comise împotriva populației civile din localitatea ucraineană Bucea, alăturându-mă celor care cer răspicat instituirea urgentă a unei comisii de anchetă la nivel internațional care să ancheteze aceste derapaje oribile și să aplice neîntârziat celor vinovați sancțiunile exemplare care se impun.

Vă mulțumesc pentru atenție.

Senator Liliana Sbîrneă, Circumscripția electorală nr.10 Buzău

Domnul Virgil Guran:

Mulțumesc, doamna senator.

Dau cuvântul domnului senator Trifan Raoul.

Domnul Raoul-Adrian Trifan:

Mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Declarația mea politică de astăzi se intitulează „Partidul «Niciodată» Liberal sau cum să distrugi de bunăvoie stabilitatea politică a unei țări”.

De câteva luni bune, nimeni nu mai înțelege nimic din comportamentul partidului așa-zis liberal al țării. A devenit partidul care se contrazice singur. A readus PSD la putere după ce promisese că va scăpa România de PSD. L-a ales președinte pe Florin Cîțu, a ținut cu dinții de el, apoi l-a debarcat din funcția de prim-ministru, el dându-și acum demisia, „de bunăvoie și nesilit de nimeni”, și din funcția de președinte de partid.

Nu demult, așa-zisa echipă câștigătoare era în vogă, domnul Cîțu era Superman, iar PNL poza în partid reformator. Fosta coaliție de guvernare a avut în componență miniștri USR neclintiți împotriva corupției, miniștri care și-au făcut treaba cu conștiinciozitate, au depolitizat consiliile de administrație ale companiilor de stat și nu s-au lăsat intimidați de mafia din sistem. Însă guvernarea de dreapta PNL – USR, care ar fi putut cu adevărat reforma sistemul politic, justiția, economia și ar fi putut lupta împotriva corupției și incompetenței, a fost făcută imposibilă, în doar câteva zile, de deciziile complet ilogice ale domnului Cîțu.

Pe atunci, PNL făcea bloc în jurul său și susținea că nu există un prim-ministru mai capabil. Asta, până când au intervenit condițiile impuse de noii parteneri de guvernare și propunerea domnului Iohannis pentru un nou premier: un general care în trecut, nu demult, spunea clar și răspicat că nu are de gând să lase haina militară pentru costumul politic.

Toate aceste mișcări bizare au un numitor comun: Klaus Iohannis. El a ținut neapărat să-l impună ca lider pe Florin Cîțu, deși era clar că acesta nu are cu adevărat susținerea partidului. Tot el l-a propus, sau mai bine zis impus, premier și pe domnul Ciucă, neconflictual și ascultător, totul pentru a asigura o guvernare liniștită, care să nu deranjeze partidele corupte din activitatea lor obișnuită.

PNL pare că a devenit o simplă unealtă în mâna președintelui, deși nu este clar ce încearcă să obțină, în afară de sabotarea propriului partid. A făcut domnul Iohannis alianța cu PSD pentru a sta liniștit din perspectiva unei posibile suspendări, de care se simțea amenințat? Să fie acesta motivul pentru care a propus și a reușit să impună în fruntea Guvernului un prim-general plagiator?

Partea bună este că electoratul nu va uita toate aceste manevre și că în curând românii vor putea avea în sfârșit un guvern condus de USR, un partid care se preocupă în primul rând de buna guvernare și nu se complăce în lupte de partid interminabile. Obiectivul nostru este o guvernare majoritară USR, singurul partid cu adevărat liberal din România.

Vă mulțumesc.

Raoul Trifan, senator de Timiș

Domnul Virgil Guran:

Mulțumesc și eu.

Dau cuvântul domnului senator Popa Maricel.

Domnul Maricel Popa:

Declarația mea politică de astăzi este o „Pledoarie pentru deschiderea finanțărilor din cadrul Programului Național de Investiții «Anghel Saligny»”.

Stimate domnule președinte,

Dragi colegi,

Intervenția mea este pentru a deschide de urgență, a face o prioritate cât mai rapidă a finanțărilor din Programul Național de Investiții „Anghel Saligny”. Dintre cele 3 228 de unități administrative ale României, inclusiv județele și sectoarele Bucureștiului, doar câteva nu au depus încă cereri de finanțare.

Investițiile în modernizarea drumurilor, în infrastructura de apă-canal, stații de epurare, dar și cele în rețelele de distribuție a gazelor naturale sunt foarte solicitate. Se pot efectua obiective noi, dar și intervenții la cele deja existente: consolidare, reparații, modernizare, extindere drumuri. Obiectivul

declarat al acestui program, modernizarea comunităților locale, ar urma să fie extins până în 2028, la capătul unei finanțări totale de 55 de miliarde de lei, ceea ce înseamnă echivalentul a 11 miliarde de euro.

Piatra de temelie a acestui concept de dezvoltare locală a pus-o PSD-ul, care a inițiat primele două programe de acest tip. Programul național de dezvoltare locală a avut etapele 1 și 2, care au adus reale beneficii în localități. Numărul mare de proiecte finanțate a indicat faptul că programul a fost necesar, fiind foarte bine primit în special de primarii din mediul rural. Beneficiari au fost toți românii, aproape fiecare comunitate având investiții de pe urma PNDL 1 și PNDL 2.

Ca fost președinte al Consiliului Județean Iași și actual senator de Iași, sunt un mare susținător al acestui program și cunosc în detaliu situația din județul pe care-l reprezint:

- PNDL 1 – alocațiile de la bugetul de stat în perioada 2015 – 2022 s-au cifrat pentru județul Iași la peste 500 de milioane de lei. Au fost finanțate 250 de proiecte, însemnând domenii prioritare ca infrastructură de drumuri și poduri, educație, sistem de alimentare cu apă și canalizare;

- PNDL 2 – au fost finanțate peste 230 de proiecte în județul Iași, valoarea totală cumulată pentru perioada 2017 – 2020 fiind de peste 600 de milioane de lei. PNDL 2 a reprezentat sursa principală de finanțare pentru infrastructura locală și a avut la bază principiul potrivit căruia în fiecare localitate din țară trebuie să fie asigurat un set minim de servicii publice. Domeniile au fost: sănătate, educație, apă-canalizare, energie termică, electrică, inclusiv iluminat public, transport, drumuri, salubritate, cultură. Cu acest program s-au realizat la Iași 36 de construcții noi de creșe și grădinițe, 26 de dispensare noi, 172 de școli s-au modernizat și nu mai au toaleta în fundul curții și programele pot continua.

Fiecare zi de întârziere înseamnă o zi pierdută. Implementarea acestui program nu trebuie să mai bată pasul pe loc, cu atât mai puțin din pricina unor orgolii politice. Dezvoltarea comunităților noastre nu are culoare politică!

Cu deosebită considerație, senator de Iași, Maricel Popa.

Vă mulțumesc.

Domnul Virgil Guran:

Mulțumesc și eu, domnule senator.

Dau cuvântul domnului senator Matei Constantin-Bogdan.

Domnul Constantin-Bogdan Matei:

Mulțumesc frumos, domnule președinte.

Astăzi sărbătorim Ziua internațională a sportului pentru dezvoltare și pace.

Această declarație politică nu este a mea, nu este inspirată din acțiuni sau fapte ale mediului politic, este concepută și așezată în pagină de studenta Motriuc Luiza Andreea, din cadrul Universității

Naționale de Educație Fizică și Sport București, care în aceste zile, alături de alți colegi ai săi, se află într-un stagiu de practică la Comisia pentru tineret și sport din Senatul României.

Titlul declarației: „În cinstea Sportului și a Păcii”.

„Stimați senatori,

Pentru mine, sportul reprezintă pace, solidaritate, respect!

Îmi doresc să trăim într-o lume care nu se bazează pe cine este mai puternic, cine are resursele cele mai bogate, ci doresc o lume care se bazează pe reguli respectate.

În timpurile acestea grele, loviți de pandemia COVID-19 și recentul act de război, care nu afectează doar Ucraina, ci întreaga lume, cel mai bun lucru pe care omenirea trebuie să-l îmbrățișeze este sportul, care are puterea de a schimba această lume, fiind un drept fundamental care creează legături sociale, solidaritate, ajută la promovarea corectitudinii, a egalității și incluziunii.

În ramura de sport judo avem niște principii și valori pe care le respectăm cu strictețe nu numai pe tatami, ci și în viața de zi cu zi, pentru că așa suntem învățați. Din păcate, există o persoană care se consideră extrem de puternică și care impresionează prin puterea sa politică, și nu prin ceea ce judo l-a învățat. A uitat principiile și valorile acestui sport, a uitat că judo l-a educat din multe puncte de vedere și a aruncat la gunoi toate aceste lucruri prin actul de cruzime pe care-l face împotriva poporului ucrainean. Nu-i rostesc numele, pentru că-mi este rușine să-i asociez numele cu judo, sportul pe care l-am practicat și care mi-a inspirat încredere că putem schimba lumea, că putem fi mai buni, că suntem toți egali dacă respectăm legile fundamentale.

Asta face sportul în general – educă, ne menține sănătoși atât fizic, cât și mental și este un factor foarte important de dezvoltare durabilă.”

La mulți ani!

Felicitări, dragi studenți! (*Aplauze.*)

Domnul Virgil Guran:

Mulțumesc, domnule senator.

Dau cuvântul domnului senator Berea Cristian.

Domnul Cristinel-Gabriel Berea:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Stimați colegi,

Titlul declarației mele de astăzi este „La Bucha nu s-a scris istorie, s-a repetat!”.

Nu există suficiente cuvinte pentru a descrie masacrul de la Bucha. Imaginile pe care Volodimir Zelenski, președintele Ucrainei, le-a expus în cadrul discursului său din Parlamentul României sunt de condamnat și de neiertat. În contextul acestui război și al tragediilor îngrozitoare care

ies la suprafață odată cu retragerea trupelor, Curtea Internațională de Justiție de la Haga se află într-o poziție în care nu este doar obligată, ci datoare în fața umanității să judece aspru conducătorii ruși.

Imaginile ororilor lăsate în urmă de ocupația rusă au înconjurat planeta și au zguduit încrederea în viitorul umanității. Internetul și rețelele de socializare se dovedesc încă o dată a fi o sursă de informare eficientă. Sper că acest lucru va putea ajuta să se facă dreptate. Să nu uităm niciodată faptul că România a mai trăit o dată această pagină de istorie, doar că nu a fost documentată în același fel.

„Davai ceas, davai palton” sunt cuvintele care l-au omorât pe Constantin Tănase în perioada ocupării României de către Armata Roșie. Acesta găsisse comicul în lăcomia rușilor care și astăzi părăsesc zonele pe care le-au ocupat temporar cu electronice și electrocasnice. Din 1944 până în 1958, imaginile din Bucha au fost realitatea noastră. Rușii au comis furturi, violuri, omoruri și ne-au săpat gropi comune. Apoi, în Transnistria, în anii '90, armata rusă a avut o nouă „operațiune specială”. Curtea Europeană a Drepturilor Omului titrează scene de tortură, interogatorii abuzive și furturi. Rusia le-a negat.

Așadar, istoria nu s-a întâmplat anul acesta, dar este și mai grav faptul că s-a repetat încă o dată. Am crezut că evoluția omenirii va împiedica generația noastră și generațiile viitoare în a comite astfel de atrocități. Am crezut greșit. Armata rusă a dat dovadă că istoria nu a fost învățată. Este datoria fiecăruia dintre noi să condamnăm cele întâmplate și este datoria autorităților internaționale să ia măsuri dure. Nu putem accepta și nu putem uita masacrul de la Bucha.

Cristi Berea, senator USR de Iași

Mulțumesc.

Domnul Virgil Guran:

Vă mulțumesc, domnule senator.

Are cuvântul doamna senator Dragu Anca Dana.

Doamna Anca Dana Dragu:

Mulțumesc, domnule președinte.

Declarație politică: „8 aprilie – Ziua Internațională a Romilor”.

Domnule președinte,

Doamnelor și domnilor colegi,

Stimați colegi,

Au trecut 51 de ani de la primul Congres Mondial al Romilor de la Londra. An de an, din 1971 până în prezent, la data de 8 aprilie marcăm Ziua Internațională a Romilor, care însumează și celebrează istoria, cultura, limba și moștenirea romilor.

Este o zi importantă pentru minoritatea romă, când, practic, are ocazia de a reaminti societății despre rasismul și neglijarea cu care se confruntă.

Din păcate însă, realitatea arată cu mult diferit față de deziderate. Nu ne face nicio cinste faptul că și acum cea mai mare minoritate din Europa, cu 10-12 milioane de membri, se confruntă cu excluziune, condiții deficitare de viață, sănătate precară, discriminare și rasism și că drepturile fundamentale civile ale omului rămân negate în mare măsură.

Stimați colegi,

Doamnelor și domnilor,

Pandemia globală cauzată de virusul COVID-19 încă se răspândește în întreaga lume. Multe comunități de romi sunt deosebit de vulnerabile, deoarece condițiile de viață și infrastructura sanitară de bază nu sunt adecvate pentru a se asigura că măsurile preventive sunt pe deplin respectate.

Solidaritatea, respectul pentru diversitate și drepturile omului trebuie să fie respectate în mod continuu și consecvent, de către toți și pentru toți. Avem nevoie să învățăm și să reînvățăm să fim împreună nu numai fizic, ci și în spațiul virtual, pe care avem nevoie să-l utilizăm cu înțelepciune, pentru a facilita respectarea și promovarea drepturilor și libertăților umane, precum și întregul cadru de politici publice.

Doamnelor și domnilor senatori,

Problemele cu care se confruntă romii sunt reale și deloc puține.

Și acum, multe uși ale școlilor sunt încă închise în fața multor copii romi. În ultimii ani, au fost raportate cazuri de violență rasistă care vizează comunitatea romă. De asemenea, aceștia sunt supuși discriminării în accesul la locuri de muncă, îngrijire medicală și servicii publice.

Știm cu toții că avem o agenție națională care se ocupă de apărarea și protecția drepturilor etniei rome. De acest aspect se mai ocupă și alte instituții care reglementează relațiile dintre romi în vederea prevenirii discriminărilor, garantării egalității de șanse. De asemenea, minoritatea are propriul reprezentant în Parlamentul României.

Doamnelor și domnilor,

Dacă vrem să trăim împreună în armonie, trebuie să colaborăm cu minoritatea romă pentru a ne înțelege și respecta reciproc. Rolul nostru este să sprijinim minoritatea romă pentru ca aceasta să aibă acces la propria ei cultură și identitate, să aibă instrumente pentru a se bucura și a le promova și a se bucura de demnitate și respect.

În acest sens, apreciez eforturile Consiliului Europei și ale Departamentului său de tineret pentru emanciparea și împuternicirea tinerilor romi, participarea activă a acestora în combaterea atitudinilor care nu ne fac cinste. Salut în mod special recomandarea Comitetului de Miniștri către statele membre privind includerea istoriei romilor în programele școlare și materialele didactice și pregătirea unei viitoare recomandări privind participarea tinerilor romi. Artele și cultura romilor joacă

un rol central în restabilirea demnității romilor și în contestarea imaginii negative în rândul multora dintre noi. Din păcate, ele au rămas mult subreprezentate în spațiile majoritare și narațiunile culturale, atât la nivel internațional, cât și la nivel național.

Stimați colegi,

Romii și noi toți avem nevoie ca incluziunea și respectarea drepturilor omului să devină practică și realitate în tot ceea ce facem, de la cetățeni până la decidenți. Pentru că, atunci când vorbim despre aceste concepte fundamentale, vorbim de un drum cu dublu sens. De reciprocitate. De viață, în sensul cel mai larg. De umanitate.

De aceea, vă invit să tratăm această zi ca pe acea oportunitate bine-venită de a mai face un pas important pentru ca respectarea drepturilor fiecăruia dintre noi, indiferent de etnie sau alte caracteristici identitare și culturale, să devină un fapt și modalitatea firească de a ne manifesta și trăi viața.

Vă mulțumesc.

Domnul Virgil Guran:

Mulțumesc și eu.

Are cuvântul doamna senator Diana Iovanovici-Șoșoacă.

Doamna Diana Iovanovici-Șoșoacă:

Mulțumesc frumos.

Declarația mea politică se intitulează „România condusă de incuți politic și nedemni”.

Stimați colegi senatori,

Am trăit s-o vedem și pe-asta: un Parlament întreg, cu câteva mici excepții, în picioare aplaudând o înregistrare! Steagul Ucrainei arborat în Parlamentul României, care ar trebui arborat în cazul unei vizite oficiale, nu a fost nici măcar însoțit de prezența și alocuțiunea obligatorie a ambasadorului Ucrainei la București. Ori ai noștri nu l-au invitat, ori nu ne-a oferit o asemenea „onoare”. Măcar pe cineva în carne și oase să fi văzut și noi din partea Ucrainei, dacă înregistrarea a fost oprită, iar traducerea a fost la cote inacceptabile pentru o ședință oficială în Parlamentul României.

Bâlbele prim-ministrului și ale celor doi președinți de Camere ale Parlamentului au zgâriat cumplit auzul celor care încă mai respectă și mai cunosc limba română, iar răgetul „Slavă...” țării vecine, fără să zică măcar „Slavă României!”, a denotat foarte clar nivelul josnic al trădării, inculturii și sclaviei, obedienței conducătorilor români. Palma le-a dat-o chiar președintele Ucrainei, singurul, uimitor, care a spus ceea ce orice român ar fi obligat să strige din toți răunchii, mai ales conducătorii României: „Slavă României!” O altă palmă, pe lângă umiliința de a prezenta o înregistrare. Oricum, am asistat siderată la reiterarea celui de-al XIV-lea Congres al Partidului Comunist Român. A fost o dizertație de toată jena. Felicitări protagoniștilor! Unde mai pui că a fost gratis!

Există un câștig: 99% din Parlamentul României a fost prezent în sfârșit. Pe ședința asta își iau banii real, pe restul – doar cu semnături făcute de alții, că doar aleșii au treburi importante: cum să ajute la distrugerea onoarei României și cum să devalizeze ce a mai rămas din bogățiile ei, desigur cu câteva excepții, pentru că sunt și trebuie menționate.

Afirmațiile unor politicieni români cu privire la memoriul celor patru parlamentari „Neutralitate pentru România, Pacea de la București”, precum că nu ar coincide cu părerea partidelor parlamentare, ne pun serios pe gânduri. Deci partidele parlamentare nu vor pace? Nu vor implicarea doar din punct de vedere al ajutorului umanitar? Deci partidele parlamentare nu doresc să respecte ceea ce au menționat Uniunea Europeană și NATO? Deci să înțelegem că partidele de la putere vor război?

Mă întreb retoric, aplaudacilor din Parlament: de ce nu v-a păsat de ce se întâmplă în Ucraina din 2014? Știți câte crime s-au săvârșit acolo? De ce nu v-a păsat de românii noștri de acolo, care nu au dreptul la limba română, interzisă prin lege, de faptul că nu au voie să aibă acces la credința lor în limba română, că nu au voie să-și respecte tradițiile și obiceiurile, că au fost primii trimiși pe front în acest război, în timp ce ucrainenii erau protejați? De ce nu vorbiți de trupele naziste din Ucraina, de crimele făcute de ucrainenii naziști împotriva ucrainenilor de altă etnie? De ce ascundeți adevăruri? De ce nu permiteți să audiem toate părțile? Aceeași politică dictatorială ca în pandemie, când știrile nu au fost decât dintr-o singură parte agreată de Guvern. Nu vă aduce aminte de nimic acest aspect? Socialismul, comunismul, dictatura nazistă, stalinistă, comunistă v-a inspirat? Vă place să fiți despoți? Păi, cred că ar trebui să citiți cum au sfârșit toți. Această parte îmi place cel mai mult!

Dacă tot vă pasă de victimele războiului, de ce nu înființați o comisie de observatori, mai ales de către ONU, pentru a fi prezenți acolo? Pentru ce nu inițiați acțiuni de pace? Care este interesul marilor puteri, în afară, desigur, de a-și rearanja polii de putere și a-și defini sferile de influență? Nu toți suntem proști, umililor și vânduților! Mă întreb dacă domnul ex-premier, ex-președinte de partid, în curând ex-total, s-a dus în Statele Unite să ceară voie să invite înregistrarea președintelui Zelenski sau s-a dus să ia noi ordine sau s-a dus la reciclare, re tehnologizare. A avut mandat să-l invite pe domnul Zelenski? Pentru că președintele Camerei Deputaților spunea luni dimineață că nu a avut mandat și nu s-a primit nimic oficial. Până la prânz și-a schimbat poziția, și-a reluat poziția ghiocelul.

De menționat ar fi că subsemnata am solicitat prezidiului Camerelor reunite ale Parlamentului României să se țină un moment de reculegere pentru victimele de la Fântâna Albă, unde aproximativ 4 000 de români au fost împușcați de soldați ucraineni conduși de un general rus la data de 01.04.1941, precum și pentru românii omorâți la data de 4 aprilie 1944 de către trupele americane și britanice, când acestea au bombardat Bucureștiul și Ploieștiul, însă prezidiul a refuzat categoric. Se împlineau fix 78 de ani în ziua în care am asistat siderați la prezența înregistrată a unui președinte în Parlamentul

României, un președinte care, în urmă cu doi ani, afirma de la tribuna prezidențială a Ucrainei că România a ocupat fără drept Bucovina de Nord. Niciodată acesta nu și-a cerut scuze oficiale pentru cele menționate și nici față de abuzurile exercitate împotriva românilor din Ucraina, nici măcar în înregistrarea aplaudată de trădătorii neamului.

„Curând, UPR a părăsit Kievul sub presiunea bolșevicilor, cea mai mare parte a teritoriului Galiției a fost ocupată de trupe poloneze. Bucovina de Nord a fost ocupată de români, iar Cehoslovacia a luat Transcarpatia. Au trecut peste o sută de ani. Am tras concluzii din această poveste?”, scrie președintele Volodimir Zelenski pe pagina oficială a Președinției Ucrainene.

Deci, dragi parlamentari, ce simțiți față de cei care au murit la Fântâna Albă și în bombardamentele partenerilor strategici, când la 81 de ani, respectiv 78 de ani de la aceste evenimente voi nu ați ținut pentru ei un moment de reculegere, dar ați ținut pentru alții? Moartea lor a făcut ca voi să fiți azi în Parlamentul României, pe mormintele lor voi ați călcat cu bocancul și ați întinat memoria lor! Și, dacă tot îl aplaudați pe Zelenski, vă întreb retoric, cum a întrebat și el: am tras concluzii din această poveste?

„Ferește-te deopotrivă de prietenia dușmanului și de dușmănia prietenului.” (Nicolae Iorga)

Vă mulțumesc.

Senator neafiliat Diana Iovanovici-Șoșoacă

Domnul Virgil Guran:

Mulțumesc.

Dau cuvântul domnului senator Costea Adrian.

Domnul Adrian Costea:

Declarația politică pe care o voi prezenta se referă la „Aniversarea a 18 ani de la aderarea României la NATO”, cât și la aniversarea acestei organizații, care împlinește 73 de ani în luna aprilie.

Ca în fiecare an, am aniversat în prima duminică din aprilie Ziua NATO. Azi însă avem un context de securitate mult mai tensionat, provocat de agresiunea Rusiei contra Ucrainei.

Acum 18 ani, pe 2 aprilie 2004, drapelul românesc era arborat prima dată la sediul NATO din Bruxelles, România devenind stat membru al celei mai puternice alianțe politico-militare din istorie.

Alianța Nord-Atlantică și-a dovedit, în cei 73 de ani de existență, rolul crucial în asigurarea securității euroatlantice, ca un garant al securității statelor membre. Apărarea colectivă rămâne elementul central al NATO, după cum prevede art.5 al Tratatului de la Washington.

Aceste principii au fost reafirmate la Summitul extraordinar al NATO din 24 martie, când s-au adoptat măsuri pentru consolidarea pe termen lung a posturii aliate de descurajare și apărare pe flancul

estic, așa cum a cerut și România. Ca aliați, trebuie să rămânem uniți și să consolidăm relația transatlantică în scopul apărării colective a aliaților.

Decizia de creare a Grupului de Luptă NATO în România, alături de alte trei astfel de structuri pe Flancul Estic, pe care România a obținut-o la Summitul din 24 martie, reflectă determinarea și solidaritatea aliată. Azi, mai mult ca oricând, NATO dovedește relevanța prin protecția oferită statelor membre și cetățenilor lor împotriva riscurilor și amenințărilor tot mai diverse și cu grad de complexitate tot mai ridicat.

România este furnizor de securitate și stabilitate la nivel regional și euroatlantic, membru responsabil și implicat, fapt demonstrat și prin eforturile depuse în cadrul misiunilor internaționale la care a fost sau este parte. Consolidarea capacității de apărare continuă să fie o prioritate a României, reflectată și de decizia de a crește cheltuielile destinate apărării la 2,5% din PIB începând cu 2023.

România rămâne angajată, prin contribuții conceptuale substanțiale, în procesul de adaptare al NATO. Un moment important îl va constitui Summitul NATO din iunie 2022 de la Madrid, care va aproba un nou Concept Strategic și va adopta decizii pentru implementarea obiectivelor din Agenda NATO 2030.

România va continua să promoveze parteneriatul dintre NATO și Uniunea Europeană, bazat pe complementaritate și sinergie. Ne vom sprijini partenerii, Republica Moldova, Ucraina, Georgia, Bosnia și Herțegovina, în demersurile de creștere a rezilienței. România reafirmă susținerea deplină pentru dreptul fiecărui stat suveran de a lua propriile decizii de politică externă și securitate.

România beneficiază de cele mai solide garanții de securitate din istorie, de cea mai extinsă și durabilă protecție concretă. Realitatea de azi ne cere să acționăm unit și hotărât atât la nivel național, cât și în cadrul NATO și al tuturor structurilor multilaterale relevante, pentru a asigura securitatea și bunăstarea cetățenilor români.

Cu respect, senator Adrian Costea.

Domnul Virgil Guran:

Mulțumesc.

Are cuvântul domnul senator Bordei Cristian.

Domnul Cristian Bordei:

Mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Titlul declarației mele politice de astăzi: „Unde sunt acoperiții Rusiei din România?”

După ce imaginile din localitățile ucrainene ocupate de armata rusă au șocat lumea civilizată, a devenit clar faptul că regimul de la Kremlin trebuie izolat total, iar sancțiunile trebuie să crească în intensitate.

Este de neconceput faptul că în Europa secolului XXI asemenea scene sunt posibile, dar Rusia niciodată nu s-a integrat în cultura europeană până la capăt. Acest fapt, oricât l-ar nega unii, este real. Iar această imagine de cinism și brutalitate proiectată de armata rusă nu este singulară, ci se înscrie pe o linie de continuitate care merge, în timp, cel puțin până la cel de-al Doilea Război Mondial.

Propaganda rusă și sateliții, idioții utili plasați peste tot pe unde s-a putut, au început deja să nege crimele. Au spus că imaginile au fost trucate, fapt demontat la scurt timp după apariția acestei minciuni, sau că armata Ucrainei și-a ucis propriii cetățeni, cea din urmă fiind printre cele mai stupide narrative rulate de vuvuzelele Rusiei.

Trebuie să înțelegem faptul că în Ucraina sau în conflictul hibrid declanșat pe scară largă cu mult înaintea invaziei nu este vorba despre o luptă cu persoana Putin, ci cu o întreagă filosofie și mod de viață pe care acesta le întruchipează. Ne luptăm cu un cult al minciunii și al manipulării adevărului, al manipulării fricilor oamenilor în scopuri extremiste. Drept urmare, măsurile nu trebuie să se oprească la granițele Rusiei și ar trebui să îi vedem pe cei care propagă aceste narațiuni în spațiul nostru. Instituțiile competente să ne ofere răspuns: îi finanțează cineva de la Moscova? Da sau nu? Serviciile noastre secrete au fost foarte tăcute în această perioadă în care vedem cum în foarte multe țări se fac anchete, iar spionii ruși, numiți diplomați sau nu, sunt expulzați. În România, liniște. Suspect cel puțin.

Apoi vorbim despre AUR și prietenii, să nu existe dubii. Pe canalele și mediile lor informaționale se propagă în mod constant toate manipulările Rusiei. Intrați pe grupurile lor interne și veți vedea cum chiar cei din eșalonul întâi dau tonul acestor dezinformări. La vederea imaginilor cu victimele din Bucha, George Simion era mult mai preocupat să-și facă obișnuita băgare în seamă prin plenuș reunit. Propria sa transmisiune live o dovedește.

În concluzie, aș dori să văd mai mult zel din partea instituțiilor de securitate responsabile și o prioritizare a protejării țării, a democrației. Până la prezidențiale mai este, așa că aveți timp și pentru acestea. Domnul Ciucă e în siguranță!

Mulțumesc.

Cristian Bordei, senator Circumscripția nr.13 Cluj

Domnul Virgil Guran:

Mulțumesc.

Are cuvântul domnul senator Pălărie Ștefan.

Domnul Ștefan Pălărie:

Mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Stimați colegi,

Titlul declarației politice de astăzi este „Cazul Emilia Șercan în fața sistemului ticăloșit”.

Tăcerea nu poate să acopere și să omoare, lent, democrația din România. Închisul gurii celor care vorbesc liber, cu forța, nu cu vreun argument, nu poate deveni o politică de stat, explicită sau tacită. În cei mai simpli termeni, nu putem să lăsăm cei câțiva jurnaliști, care mai au curaj până la capăt să arate neregulile și tenebrele statului, să fie torpilați tocmai de instituții ale statului, prin reprezentanții săi, în cel mai mafiot mod cu putință.

Dezvăluirile Emiliei Șercan despre cum s-a organizat o întreagă operațiune de compromitere a sa, cu probe oficiale dintr-un dosar al Poliției ajunse pe internet, dosar în care reclama tocmai o formă de agresiune asupra imaginii sale, sunt dincolo de o linie roșie. Plus acele explicații aiuritoare cu falsuri oferite tocmai de sediul Poliției Române. Tocmai pentru că de ani de zile Emilia Șercan s-a pus cu așa-zisele somități și așa-zișii puternici ai zilei – de fapt, doar niște impostori: rectori, șefi de instituții militarizate, politicieni, parlamentari și miniștri și, coincidență sau nu, cu actualul premier al României.

Suntem în ultimele luni, și poate chiar ani, martorii unui sistem de complicitate între diverși plagiatori, oameni din instituții militarizate sau din ministere, parlamentari din partide aflate la putere, sistem care începe să acționeze în plină zi. Nu se mai tem aproape deloc să-și acopere urmele. Acești indivizi au început să aibă încredere că sunt mulți, că sunt o rețea, că nimeni nu se poate atinge de ei, că sunt literalmente peste tot și că, așadar, li se cuvine și pot face orice cu impunitate.

Am atras atenția că în cazul plagiatelor s-a ajuns foarte departe, că exact acest sistem de relații format între beneficiarii plagiatelor și stăpânii lor, care-i folosesc drept marionete, produce sau distruge legi pe bandă rulantă pentru a-și apăra privilegiile. Din nou, totul întâmplându-se fără teamă, în plină zi, la vedere, în Parlament, cu amendamente ridicole adăugate te miri pe unde.

Cei de la putere, de azi și de ieri, pentru că sunt fix aceiași, de la partide până la președinte, tac. Auziți vreo instituție care să se sesizeze? Îi auziți să spună ceva despre cazul Emiliei Șercan? Despre vreun plagiat vreodată? Despre suspiciunile asupra propriului premier? Auziți vreun gând critic sau opinie care să iasă din rând? Nu.

Suntem într-un moment foarte periculos. Unul care ne poate duce, dacă nicio instituție nu are o reacție fermă, dacă niciun lider de la putere nu cere măcar o anchetă reală, la un drum spre întuneric, spre o oligarhizare teribilă a puterii, nu doar în partide, așa cum eram obișnuiți, ci și cu un stat român devenit o colonie specială a plagiatorilor, combinatorilor și a cozilor de topor bine plantate în toate instituțiile cheie.

Treziți-vă! Cazul Emilia Șercan este despre mafia mutată la stat, despre mafia care preia cu totul statul.

Le solicit celor care mai au cât de cât o limpezime a minții în statul român și care dețin puterea să iasă în față, în public, să lămurească situația, poate cu sacrificiul propriei funcții, înainte ca România să eșueze definitiv.

Vă mulțumesc.

Sunt senator USR Ștefan Pălărie, Circumscripția nr.42 București

Domnul Virgil Guran:

Mulțumesc și eu.

Are cuvântul domnul senator Sorin Lavric.

Domnul Sorin Lavric:

Mulțumesc, domnule președinte Virgil Guran.

Tema declarației mele politice de astăzi este „Partizantul Grigore Boșotă”.

Născut pe 13 februarie 1915, Grigore Boșotă a rămas de timpuriu orfan. În adolescență s-a angajat cioban în județul Năsăud, dar întrucât nu a primit leafa câțiva ani la rând, a hotărât să-și ia singur dreptul cuvenit, urmarea fiind că și-a însușit 55 de oi, în fruntea cărora a părăsit stâna. Vina de a fi săvârșit un furt îl va urmări mereu. De pildă, când ancheta penală a fost reluată, și asta în timp ce efectua stagiul militar, Boșotă a fost silit să dezerteze pentru a nu fi întemnițat.

Ce va urma va fi un refugiu în munți, pe durata a 12 ani. Va fi urmărit neconținut de Poliția română – între 1938 și 1940, de jandarmii unguri – între 1940 și 1944 și de Miliția comunistă – între 1944 și 1950. Va fi capturat în câteva rânduri, însă de fiecare dată va reuși să evadeze. În anul 1950, când a fost prins, pe umerii lui apăsau șapte condamnări, însumând peste 50 de ani de închisoare.

Românii vedeau în el un justițiar care-și făcuse un principiu moral din a-i pedepsi pe activiștii de partid, pe perceptori, pe colectorii de taxe, pe casierii instituțiilor de stat, dar și pe cei bănuți că erau informatori ai Miliției sau ai Securității.

A executat în totul 14 ani de închisoare, ieșind din temniță în anul 1964, odată cu amnistia generală a deținuților politici.

În volumul „Cartea de la Runc”, scriitorul Gavril Moldovan descrie trucurile la care recurgea Boșotă pentru a săvârși acte de sabotaj împotriva autorităților. De exemplu, într-o zi din anul 1948, îmbrăcat în niște haine ponosite și purtând în brațe un miel, Boșotă s-a înfățișat la Comcar Năsăud, unde s-a interesat cu un aer inocent când va pleca mașina care urma să adune vitele din gospodărie. Funcționarii i-au spus să meargă acasă și să aștepte până a doua zi, când în sfârșit mașina avea să pornească la drum.

Citez din articolul lui Gavril Moldovan: „A doua zi, s-a sculat dis-de-dimineată și a mers împreună cu un ajutor al său pe Valea Zăgrii, așteptând lângă un podeț construit din bârne. Era prin

luna mai. La un moment dat, ei zăresc la o oarecare distanță mașina pe care o așteptau. Înăuntru se aflau perceptorii, însoțiți de un milițian. Cu un gest hotărât, Boșotă urnește o bârnă din podul de lemn ce traversa drumul, astfel ca mașina să nu mai poată înainta. (...) Boșotă îl dezarmează pe milițian, ia geanta cu 250 000 de lei, o sumă foarte mare pentru vremea aceea. Ia banii și lasă un bilet: «Mi-am luat leafa pe luna mai. Semnat Grigore Boșotă.»»

Lupta lui Grigore Boșotă împotriva opresorilor nu a ținut seama de regimurile politice ce s-au perindat de-a lungul timpului. A început cu ridicarea împotriva ungarilor, care ocupaseră Ardealul în urma Dictatului de la Viena, și a continuat cu revolta împotriva comuniștilor, din cauza cărora regele a abdicat și elitele au fost distruse în închisori.

În urma unui furt de cai, Boșotă va fi arestat de jandarmii unguri și va fi trimis sub escortă la Budapesta, pentru a fi judecat și încarcerat. Boșotă va sări din trenul în care era transportat, dar în urma săriturii își va rupe un picior. Nemaiputând să alerge, va fi prins de jandarmi. Internat pentru tratament la un spital militar din Budapesta, după vindecare va reuși să fugă din nou.

Arestarea lui Boșotă s-a petrecut în seara de 20 mai 1950, în satul Salva, în casa lui Mihăilă Onițan. Din mărturia lui Boșotă citez: „N-am voit să mă predau de prima dată, bănuind că voi fi împușcat. Peste câteva ore au sosit forțe întărite și de la distanță mi-au cerut să mă predau. Am predat armele.”

În timpul anchetelor de la Năsăud și Cluj, Boșotă va lua asupra lui întreaga vină, încercând să-i disculpe pe cei care l-au ajutat. Pretindea că fusese un simplu hoț, fără alte ambiții decât cea a furtului. Anchetatorilor le vorbea astfel: „Am început să fur de la vârsta de 20 de ani și, pentru că eram conștient că faptele mele sunt păcate, îi mai ajutam și pe cei săraci, crezând că prin aceasta mai fac și fapte bune.”

Șiretenia cu care și-a asumat integral vina de a fi tâlhar nu trebuie să ne inducă în eroare. Boșotă nu a fost un hoț în accepția penală a termenului, ci un justițiar pe cont propriu, un rebel al cărui suflet a fost mereu de partea românilor oropsiți.

A fost închis în mai multe închisori din spațiul concentraționar: Gherla, Jilava, Lugoj. La Baia Sprie, în 1954, a suferit un accident de muncă în urma căruia i s-a amputat gamba stângă. În 1960 va ajunge la Gherla, unde se va îmbolnăvi de hepatită cronică, fiind declarat inapt de muncă. În martie 1964 va fi transferat la Jilava, de unde va fi eliberat în urma amnistiei deținuților politici.

Din spusele semenilor, și mai ales ale sărmanilor, Grigore Boșotă, ultimul haiduc din Țara Năsăudului, nu s-a temut de nimeni și de nimic. Rebelul cu reputație de justițiar incorigibil s-a stins din viață pe 29 aprilie 1989, nemaipucând să vadă Revoluția. A murit în zorii acelei libertăți pe care a iubit-o atât de mult. Și astăzi năsăudenii îi rostesc numele cu o nedezmănițită admirație.

Sunt onorat ca, sub cupola Senatului României, să pronunț numele lui Grigore Boșotă.

Mulțumesc.

Sorin Lavric, senator AUR

Domnul Virgil Guran:

Mulțumesc, domnule senator.

Dau citire listei senatorilor care au depus declarații politice în scris:

- doamnele și domnii senatori Bodog Florian, Stan Ioan, Mutu Gabriel, Prioteasa Ion, Genoiu Mihail, Răducanu Sebastian, Breahnă-Pravăț Ionela-Cristina, Bumb Sorin-Ioan, Dinică Silvia, Bodea Marius, Târziu Claudiu-Richard, Hangan Andrei. Atât.

Declar închisă sesiunea consacrată declarațiilor politice de astăzi.

Vă mulțumesc.

Ședința s-a încheiat la ora 11.31.